

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tenuis erat, creuit vehementer: vt magno ex captiuis
 ere conflato, & fratrem Bernhardū vinculis exuerunt,
 & arces suas pignore obligatas, in suam recepere ditio-
 nem. Hac insuper victoria consequuti sunt duces memo-
 rati, vt Bernhardus iam liber, in ducatum Luneburgen-
 sem & solenniter introduceretur, & cum summa bene-
 uolentia reciperetur. Luneburgenses autem huius rei
 authores, belli huius exitum diu senserunt: nam eorum
 pecunia dux laxatur: vnde tantum aris alieni contra-
 xerunt, vt in longum tempus non luerent. Erat autem
 tum annus MCCC LXXX, à nato Christo,

CAPVT XIII.

Adolphus Swagriae in Holsatia comes, vberioris
 eius prouincia partis dominus & possessor nouis-
 simus eius linea, ab Iohanne primo Adolphi religiosi fra-
 tris Minoris filio, in fata concessit. Quasitum est autem
 de proxima eius successione, cum legitimos suos heredes
 non haberet: inuentumque est, quod comites de Sco-
 wenborg, vel eodem cum Nicolao, vel vno gradu ipsi
 defuncto essent propiores: Quod cum pro comperto
 omnes haberent, Nicolaus, vt terra vno reueretur de-
 incèps dominio, comitibus de Scowenborg ex formula
 conuentionis magnam persoluit pecuniam, deditque
 perpetuò possidendam, eam iuxta Albim terra portio-
 nem, in Pinnenberg, Hatesborg, Bermstede, tres, vt
 aiunt, praefecturas: quas in hodiernum vsque tenent
 comites memorati. Extant desuper conuentionis mutuae
 literae: nec alieni dehinc Holsatia fuerunt comites an-
 tediecti, sanguinis nexu, & perinde armorum societate
 semper deuncti comitibus, & iam principibus in Holsa-
 tia dominantibus. Brandenburgensem inde marchiam,
 quam, vt diximus, Imperator Karolus ab Ottone genera-
 sua

suo vili satis licitatione comparauit, Moravia marchionibus Iodoco atque Procopio, magno ab illis ere accepto, in feudum donauerat. Sed Bernhardus & Henricus duces de Luneburgo, Friderici de Brunswico fratres, non permisere forenses in marchia principes dominia sua propagare, sese bello publico opponentes, pro quibusdam arcibus, quae pridem ducatus Luneburgensi paruiffe dicebantur. Multi tamen ministeriales ducum de Luneburgo, marchionibus memoratis militauerunt. Sed cum magnum sibi parari bellum marchiones intuerentur, per amicos egerunt: ut Fridericus de Brunswico dux, frater memoratorum principum, qui pacis zelator ab omnibus haberetur, eo bello neutralis esset, conquiescens: inquam rem mille trecentas sexagenas Bohemicorum dicitur accepisse. Bernhardus autem & Henricus suis viribus nixi, arces Snakenborg & Gartow expugnauerunt, vastantes omnia usque in oppidum Soltwedel: Inde deflecentes, ad arcem Klotzke peruenerunt: Eam militares de Qwitzow tenuerunt, fortiterque defensata est, ut praeter praedam tum nihil referrent. Quo tempore Gerhardus dux de Sleswico coniugem duxit germanam fratram Friderici, Bernhardi, Henrici ducum. Ciues per ea tempora Haburgenses, trans Albim in loco Glinde smor praesidium non magnum firmauerunt, inuitis de Luneburgo ducibus, cum tamen militarium de Hiddefacker consensum tenerent, in quorum fundo iacerent fundamenta. Sed facile tum fuit principum fauorem auro promereri. Per quae etiam tempora Bonifacius IX. ut unionem ecclesiae interuentu Dei Genitricis impetraret, festum Visitationis Mariae, a praedecessore institutum, ipse literis datis publicauit. Birgitta quoque insignis sanctitatis femina, quae memoriam suam Roma fertur in ec-

clesia S. Pauli reliquisse, reuersa in Suediam patriam suam, extruxit suis sumptibus monasterium. Erat enim magno genere militari nata: ibiq; in sancta conuersatione degens, hoc tempore subuolauit ad Christum, miraculis clarescens, iam tunc Elisabeth sororem comitum Holsatiae, sacram virginem, in cōubernio habens: quam pro se reliquit loci gubernatricem. Eam Bonifacius IX. retulit in Sanctos. Ordinem reliquit uiriusque sexus religiosorum, in vno monasterio, non vno recto, diuersantium.

CAPVT XIII.

DVces deindè Luneburgenses, Bernhardus & Henricus, vocato in auxilium Alberto archiepiscopo Magdeburgensi, arcem Klotzeke receptatricem latronum, & omnium qui insidiantur in publicis itineribus, aggressi armis & machinis expugnauerunt: repertosque in ea latrones, crucibus & furcis infixeruunt. Quo etiam tempore, Otto dux de Leina ciuibus suis Gotingensibus non rectè affectus, incastellauit ecclesiam extra muros urbis, indeq; excurrens, obseruabat exitus & reditus ciuium: ut nihil posset importari. Sed ciues egressi cum impedimentis ad rem preparatis, facile deiecerunt munitionem, captis in eo viginti armigeris, quos belli iure sua fide sinunt abire: deindè, cum dux nihil minus obfideret urbem, scirentq; ciues multum esse in vrbe vulgus mendicantium, onerosum obsidioni perferenda, ut eijcerent, non vi, sed cautela intenderunt. Edicunt in loco extra urbem, ad agendas Deo gratias de victoria, stipem largam distribuendam: qui eam deposcat, ad horam astit accepturus cum ceteris. Magna colluies hominum concurrat stipem acceptura. Datur illa largè, ut erat edictum: sed vrbe à tergo clausa, tum cunctis enun-

ciatur: